

Brusel 8. června 2017
(OR. en)

10043/17

Interinstitucionální spisy:
2016/0370 (CNS)
2016/0372 (NLE)

FISC 130
ECOFIN 504
UD 145

POZNÁMKA

Odesílatel:	Předsednictví
Příjemce:	Výbor stálých zástupců / Rada
Č. dok. Komise:	14820/16 FISC 207 ECOFIN 1111 IA 126 14821/16 FISC 208 ECOFIN 1112 IA 127
Předmět:	<ul style="list-style-type: none">– Návrh směrnice Rady, kterou se mění směrnice 2006/112/ES a směrnice 2009/132/ES, pokud jde o určité povinnosti v oblasti daně z přidané hodnoty při poskytování služeb a prodeji zboží na dálku– Návrh prováděcího nařízení Rady, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 282/2011, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty <p style="text-align: center;">= kompromis předsednictví</p>

Delegace naleznou v příloze nejnovější kompromisní znění výše uvedených návrhů Komise vypracovaná předsednictvím.

Návrh

SMĚRNICE RADY,

**kterou se mění směrnice 2006/112/ES a směrnice 2009/132/ES, pokud jde o určité povinnosti
v oblasti daně z přidané hodnoty při poskytování služeb a prodeji zboží na dálku**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 113 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu¹,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru²,

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

¹ Úř. věst. C , , s. .

² Úř. věst. C , , s. .

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Rady 2006/112/ES³ stanoví zvláštní režimy pro vyměřování daně z přidané hodnoty (DPH) pro neusazené osoby povinné k dani, které poskytují telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronicky poskytované služby osobám nepovinným k dani.
- (2) Směrnice Rady 2009/132/ES⁴ stanoví osvobození od DPH pro zboží nepatrné hodnoty dovezené v malých zásilkách.
- (3) Při posuzování těchto zvláštních režimů zavedených dne 1. ledna 2015 bylo zjištěno několik oblastí ke zlepšení. Zaprvé by pro mikropodniky usazené v členském státě, jež takové služby příležitostně poskytují do jiných členských států, mělo být sníženo zatížení, které je spojeno s plněním povinností v oblasti DPH v jiných členských státech než v členském státě usazení. V rámci celého Společenství by proto měla být zavedena prahová hodnota, do jejíhož dosažení tato plnění zůstávají předmětem DPH v členském státě usazení. Zadruhé představuje velkou zátěž požadavek povinného dodržování požadavků v oblasti fakturace a vedení záznamů uplatňovaných všemi členskými státy, do nichž je zboží dodáváno a služby poskytovány. Proto by se za účelem minimalizace zátěže podniků měla fakturace řídit pravidly platnými v členském státě identifikace dodavatele či poskytovatele, jenž zvláštní režimy používá. Zatřetí nemohou osoby povinné k dani neusazené ve Společenství, avšak registrované k DPH v členském státě (např. proto, že provádějí příležitostná plnění, která v tomto členském státě jsou předmětem DPH) použít ani zvláštní režim pro osoby povinné k dani neusazené ve Společenství, ani zvláštní režim pro osoby povinné k dani usazené ve Společenství. V důsledku toho se navrhuje, že takovým osobám povinným k dani by mělo být povoleno používat zvláštní režim pro osoby povinné k dani neusazené ve Společenství.

³ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1).

⁴ Směrnice Rady 2009/132/ES ze dne 19. října 2009, kterou se vymezuje oblast působnosti čl. 143 písm. b) a c) směrnice 2006/112/ES, pokud se jedná o osvobození některých druhů zboží od daně z přidané hodnoty při konečném dovozu (Úř. věst. L 292, 10.11.2009, s. 5).

- (4) Z posouzení zvláštních režimů pro zdanění telekomunikačních služeb, služeb rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronicky poskytovaných služeb zavedených dne 1. ledna 2015 dále vyplynulo, že požadavek podávat přiznání k dani do dvaceti dnů po konci zdaňovacího období, za které se přiznání k dani podává, představuje příliš krátkou lhůtu, zejména při poskytování služeb prostřednictvím telekomunikační sítě, rozhraní nebo portálu, kdy se předpokládá, že služby poskytnuté prostřednictvím této sítě, rozhraní nebo portálu poskytuje provozovatel sítě, rozhraní nebo portálu, který musí informace pro vyplnění přiznání k dani shromáždit od každého jednotlivého poskytovatele služeb. Posouzení rovněž ukázalo, že požadavek na provádění oprav v přiznáních k DPH za dané zdaňovací období je pro osoby povinné k dani velmi zatěžující, jelikož to může vyžadovat, aby každé čtvrtletí znovu podávaly několik přiznání k dani. V důsledku toho by lhůta pro podání přiznání k dani měla být prodloužena z dvaceti na třicet dnů od konce zdaňovacího období a osobám povinným k dani by se mělo umožnit provádět opravy předchozích přiznání k dani v následujícím přiznání, a nikoli v přiznáních za zdaňovací období, kterého se opravy týkají.
- (5) S cílem zamezit tomu, aby osoby povinné k dani poskytující jiné služby než telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronicky poskytované služby osobám nepovinným k dani musely být identifikovány pro účely DPH v každém členském státě, kde jsou tyto služby předmětem DPH, měly by členské státy povolit, aby osoby povinné k dani poskytující takové služby mohly využívat IT systém pro registraci a pro přiznání a odvod daně, což jim umožní přiznávat a odvádět daň z těchto služeb v jednom členském státě.
- (6) K vyjasnění oblasti působnosti ustanovení týkajících se situací, kdy je zboží nakupováno a dále dodáváno následnému kupujícímu, a aby se zohlednil vývoj technologií, mělo by být odkázáno na nové prostředky elektronické interakce, jejichž prostřednictvím jsou uzavírána plnění.

- (7) Realizace jednotného trhu, globalizace a technologické změny vedly k prudkému růstu elektronického obchodování, a tedy prodeje na dálku u zboží dodaného z jednoho členského státu do druhého, jakož i ze třetích území nebo třetích zemí do Společenství. Tomuto vývoji by měla být přizpůsobena příslušná ustanovení směrnic 2006/112/ES a 2009/132/ES se zohledněním zásady zdanění v místě určení, nutnosti chránit daňové příjmy členských států, nastolit rovné obchodní podmínky pro dotčené podniky a snížit zatížení těchto podniků na nezbytné minimum. Zvláštní režim pro telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronicky poskytované služby, jež poskytují osoby povinné k dani usazené ve Společenství, avšak nikoli v členském státě spotřeby, by proto měl být rozšířen na prodej zboží na dálku uvnitř Společenství a podobný zvláštní režim by měl být zaveden pro prodej na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí.
- (8) Aby se snížilo zatížení podniků, které používají zvláštní režim pro prodej zboží na dálku uvnitř Společenství, měla by být zrušena povinnost vystavovat při takovém prodeji fakturu. S cílem poskytnout takovým podnikům právní jistotu by pravidla určující místo takových dodání zboží měla jasně stanovit, že se vztahují i na případy, kdy je zboží přepravováno nebo odesíláno nepřímou cestou na účet dodavatele nebo kde dodavatel do přepravy nebo odeslání zboží zasahuje nepřímou cestou.
- (9) Působnost zvláštního režimu pro prodej na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí by měla být omezena na prodej zboží, jehož vlastní hodnota nepřesahuje částku 150 EUR, od níž je při dovozu vyžadováno úplné celní prohlášení pro celní účely. Aby se zamezilo dvojímu zdanění, mělo by být zavedeno osvobození od daně z přidané hodnoty při dovozu zboží přiznaného podle tohoto zvláštního režimu. Aby nedošlo k narušení hospodářské soutěže mezi dodavateli ze Společenství a dodavateli ze třetích zemí a aby se zamezilo ztrátám daňových příjmů, je kromě toho nezbytné zrušit osvobození od DPH u zboží nepatrné hodnoty dovezeného v malých zásilkách, jež stanoví směrnice 2009/132/ES.

- (10) Osobám povinným k dani, které využívají zvláštního režimu pro prodej na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí, by mělo být umožněno určit zprostředkovatele usazeného ve Společenství jako osobu povinnou odvést daň a splnit povinnosti, které jsou v tomto zvláštním režimu stanoveny, jménem osoby povinné k dani a na její účet.
- (11) Aby byly ochráněny daňové příjmy členských států, osobě povinné k dani neusazené ve Společenství, která využívá tohoto zvláštního režimu, by měla být uložena povinnost určit zprostředkovatele. Tato povinnost by však neměla platit tehdy, je-li tato osoba usazena v zemi, s níž Unie uzavřela dohodu o vzájemné pomoci. Takové oprávnění by mělo podléhat řadě přísných, jasně stanovených kritérií.
- (12) Aby se zajistily jednotné podmínky pro provádění této směrnice, pokud jde o stanovení seznamu třetích zemí, s nimiž Unie uzavřela dohodu o vzájemné pomoci s podobnou oblastí působnosti jako směrnice Rady 2008/55/ES⁵ a nařízení Rady (EU) č. 904/2010⁶, měly by být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být prováděny v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁷. Stanovení seznamu třetích zemí je přímo spojeno se správní spoluprací v oblasti daně z přidané hodnoty, a proto je vhodné, aby byl Komisi nápomocen Stálý výbor pro správní spolupráci zřízený článkem 58 nařízení (EU) č. 904/2010.

⁵ Směrnice Rady 2008/55/ES ze dne 26. května 2008 o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z některých dávek, cel, daní a jiných opatření (Úř. věst. L 150, 10.6.2008, s. 28).

⁶ Nařízení Rady (EU) č. 904/2010 ze dne 7. října 2010 o správní spolupráci a boji proti podvodům v oblasti daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 268, 12.10.2010, s. 10).

⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (13) S ohledem na prudký růst elektronického obchodování a z toho plynoucí zvýšení počtu malých zásilek dovezených do Společenství, jejichž vlastní hodnota nepřesahuje 150 EUR, by členské státy měly systematicky povolit používání zvláštních režimů pro přiznání a odvod DPH při dovozu. Tento režim lze uplatnit, jestliže není používán zvláštní režim pro prodej na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí a pokud se koneční zákazníci nerozhodnou pro standardní postup při dovozu, aby získali případnou sníženou sazbu DPH.
- (14) Datum použití ustanovení této směrnice musí v příslušných případech zohlednit dobu potřebnou pro zavedení opatření nezbytných pro provedení této směrnice a pro to, aby mohly členské státy přizpůsobit svůj IT systém pro registraci a pro přiznávání a odvod daně.
- (15) Jelikož cílů této směrnice, totiž zjednodušení povinností v oblasti DPH, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity podle článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (16) Členské státy se v souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech⁸ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátních předpisech o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi nástrojů přijatých za účelem provedení této směrnice ve vnitrostátním právu. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.
- (17) Směrnice 2006/112/ES a 2009/132/ES by proto měly být odpovídajícím způsobem změněny,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

⁸ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

Článek 1

Změny směrnice 2006/112/ES s účinkem ode dne 1. ledna 2018

S účinkem ode dne 1. ledna 2018 se směrnice 2006/112/ES mění takto:

1) Článek 58 se nahrazuje tímto:

„Článek 58

1. Místem poskytnutí následujících služeb osobě nepovinné k dani je místo, kde je tato osoba usazena nebo má bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje:

- a) telekomunikační služby;
- b) služby rozhlasového a televizního vysílání;
- c) elektronicky poskytované služby, zejména služby uvedené v příloze II.

Pokud poskytovatel služby a příjemce komunikují prostřednictvím elektronické pošty, neznamená to samo o sobě, že poskytnutá služba je elektronicky poskytovanou službou.

2. Odstavec 1 se nepoužije, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) poskytovatel je usazen, nebo není-li usazen, má bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje, pouze v jednom členském státě; a
- b) služby jsou poskytovány příjemcům nacházejícím se v kterémkoli jiném členském státě než členském státě uvedeném pod písmenem a); a
- c) celková hodnota takto poskytnutých služeb, bez DPH, nepřesáhne v běžném kalendářním roce částku 10 000 EUR nebo ekvivalent této částky v národní měně a nepřesáhla tuto částku ani v průběhu předchozího kalendářního roku.

3. Jestliže je v průběhu kalendářního roku prahová hodnota uvedená v odst. 2 písm. c) přesažena, použije se od tohoto okamžiku odstavec 1.
 4. členský stát, na jehož území jsou poskytovatelé uvedení v odstavci 2 usazeni, nebo nejsou-li usazeni, mají tam bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržují, poskytne těmto poskytovatelům možnost se rozhodnout, že se místo poskytnutí služby určí podle odstavce 1, přičemž toto rozhodnutí se v každém případě vztahuje na dva kalendářní roky.
 5. členské státy přijmou vhodná opatření ke sledování toho, zda osoby povinné k dani splňují podmínky podle odstavců 2 až 4.
 6. Odpovídající hodnota v národní měně částky uvedené v odst. 2 písm. c) se vypočte s použitím směnného kurzu zveřejněného Evropskou centrální bankou v den přijetí této směrnice.“
- 2) Článek 219a se nahrazuje tímto:

„Článek 219a

1. Fakturace podléhá pravidlům použitelným v členském státě, v němž se dodání zboží nebo poskytnutí služby považuje za uskutečněné v souladu s hlavou V.
2. Odchylně od odstavce 1 se na fakturaci vztahují tato pravidla:
 - a) pravidla použitelná v členském státě, v němž má dodavatel nebo poskytovatel sídlo své ekonomické činnosti nebo stálou provozovnu, z níž je dodání zboží nebo poskytnutí služby uskutečněno, nebo pokud takové sídlo nebo stálá provozovna neexistují, pravidla použitelná v členském státě, v němž má dodavatel nebo poskytovatel bydliště nebo v němž se obvykle zdržuje, jestliže:

- i) dodavatel nebo poskytovatel není usazen v členském státě, v němž se dodání zboží nebo poskytnutí služby považuje za uskutečněné v souladu s hlavou V, nebo provozovna dodavatele nebo poskytovatele v uvedeném členském státě se neúčastní dodání zboží nebo poskytnutí služby ve smyslu čl. 192a písm. b), a osobou povinnou odvést daň je osoba, které je zboží dodáno nebo služba poskytnuta;
 - ii) dodání zboží nebo poskytnutí služeb se nepovažuje za uskutečněné ve Společenství v souladu s hlavou V;
- b) pravidla použitelná v členském státě, v němž je dodavatel nebo poskytovatel využívající jeden ze zvláštních režimů podle hlavy XII kapitoly 6 identifikován.

Jestliže dodavatel nebo poskytovatel není usazen v členském státě, v němž se dodání zboží nebo poskytnutí služby považuje za uskutečněné, a fakturu vystavuje pořizovatel zboží nebo příjemce služby, nebo pokud nejsou použity zvláštní režimy podle hlavy XII kapitoly 6, použije se odstavec 1.

3. Použitím odstavců 1 a 2 tohoto článku nejsou dotčeny články 244 až 248.“

3) V článku 358a se bod 1 nahrazuje tímto:

- 1) „osobou povinnou k dani neusazenou ve Společenství“ osoba povinná k dani, která nemá sídlo ekonomické činnosti ani stálou provozovnu na území Společenství;“.

4) V čl. 361 odst. 1 se písmeno e) nahrazuje tímto:

- „e) prohlášení, že osoba nemá sídlo své ekonomické činnosti ani stálou provozovnu na území Společenství.“

Článek 2

Změny směrnice 2006/112/ES s účinkem ode dne 1. ledna 2021

S účinkem ode dne 1. ledna 2021 se směrnice 2006/112/ES mění takto:

1) Vkládá se nový článek 14a, který zní:

- „1. Pokud osoba povinná k dani prostřednictvím elektronického rozhraní, jako jsou elektronická tržiště, platformy, portály a podobné prostředky, napomáhá prodeji na dálku u zboží dováženého ze třetích území nebo třetích zemí v zásilkách, jejichž vlastní hodnota nepřesahuje 150 EUR, má se za to, že uvedená osoba povinná k dani toto zboží sama obdržela a následně dále dodala jako prodej na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo ze třetích zemí.
2. Pokud osoba povinná k dani poskytuje pro prodej zboží uvedeného v čl. 33 odst. 1 na dálku režim uskladnění s dodáním či opětovným dodáním nebo bez nich a prodej tohoto zboží neprobíhá za pomoci elektronického rozhraní, jako jsou elektronická tržiště, platformy, portály a podobné prostředky, má se za to, že uvedená osoba povinná k dani toto zboží sama obdržela a následně dále dodala jako prodej zboží na dálku.“

2) Článek 33 se mění takto:

a) v odstavci 1 se návětí nahrazuje tímto:

Odchylně od článku 32 se za místo dodání zboží, které bylo odesláno nebo přepraveno dodavatelem nebo na jeho účet z jiného členského státu než členského státu ukončení odeslání nebo přepravy zboží nebo do jehož přepravy či odeslání dodavatel zasahuje nepřímou, považuje místo, kde se zboží nachází při ukončení odeslání nebo přepravy pořizovateli, jsou-li přitom splněny tyto podmínky:

b) v odstavci 2 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Je-li zboží odesláno nebo přepraveno z třetího území nebo třetí země a dovezeno dodavatelem nebo zprostředkovatelem jednajícím na jeho účet do členského státu, v němž jsou odesláni nebo přeprava ukončeny, považuje se toto zboží za dodané v tomto členském státě, pokud je daň z dotyčného zboží přiznána ve zvláštním režimu podle hlavy XII kapitoly 6 oddílu 4.“

3) Článek 34 se zrušuje.

4) Článek 35 se nahrazuje tímto:

„Článek 35

Článek 33 se nevztahuje na dodání použitého zboží, uměleckých děl, sběratelských předmětů nebo starožitností, jak jsou vymezeny v čl. 311 odst. 1 bodech 1 až 4, ani na dodání použitých dopravních prostředků, jak jsou vymezeny v čl. 327 odst. 3, jež jsou předmětem daně podle příslušných zvláštních režimů.“

5) V článku 58 se zrušují odstavce 2 až 6.

6) V hlavě V se vkládá nová kapitola 3a, která zní:

„KAPITOLA 3a

Prahová hodnota pro osoby povinné k dani dodávající zboží, na něž se vztahuje čl. 33 odst. 1, a poskytující služby, na něž se vztahuje článek 58

Článek 59c

1. Čl. 33 odst. 1 a článek 58 se nepoužijí, jsou-li splněny tyto podmínky:
 - a) dodavatel nebo poskytovatel je usazen, nebo není-li usazen, má bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje, pouze v jednom členském státě; a
 - b) služby jsou poskytovány příjemcům nebo zboží je odesíláno nebo přepravováno pořizovatelům nacházejícím se v kterémkoli jiném členském státě než členském státě uvedeném pod písmenem a); a
 - c) celková hodnota dodání zboží nebo poskytnutí služeb, bez DPH, na něž se vztahují tato ustanovení, nepřesáhne v běžném kalendářním roce částku 10 000 EUR nebo ekvivalent této částky v národní měně a nepřesáhla tuto částku ani v průběhu předchozího kalendářního roku.
2. Jestliže je v průběhu kalendářního roku prahová hodnota uvedená v odst. 1 písm. c) přesazena, od tohoto okamžiku se použijí čl. 33 odst. 1 a článek 58.
3. Členský stát, na jehož území se nachází zboží v okamžiku zahájení svého odeslání nebo přepravy nebo kde jsou usazeny osoby povinné k dani poskytující telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání a elektronicky poskytované služby, poskytne osobám povinným k dani uskutečňujícím plnění splňující podmínky podle odstavce 1 možnost se rozhodnout, že se místo dodání určí podle čl. 33 odst. 1 a místo poskytnutí podle článku 58, přičemž toto rozhodnutí se v každém případě vztahuje na dva kalendářní roky.

4. Členské státy přijmou vhodná opatření ke sledování toho, zda osoby povinné k dani splňují podmínky podle odstavců 1 až 3.
5. Odpovídající hodnota v národní měně částky uvedené v odst. 1 písm. c) se vypočte s použitím směnného kurzu zveřejněného Evropskou centrální bankou v den přijetí této směrnice.“
- 7) V čl. 143 odst. 1 se vkládá nové písmeno ca), které zní:
- „ca) dovoz zboží, kdy je DPH přiznána ve zvláštním režimu podle hlavy XII kapitoly 6 oddílu 4 a kdy bylo příslušnému celnímu orgánu v členském státě dovozu nejpozději při předložení dovozního prohlášení poskytnuto identifikační číslo pro DPH dodavatele nebo zprostředkovatele, který jedná na účet dodavatele, přidělené podle článku 369q;“.
- 8) V článku 178 se doplňuje nové písmeno g), které zní:
- „g) má-li povinnost odvést daň jako pořizovatel v případech, na které se vztahuje hlava XII kapitola 6 oddíl 4, musí mít fakturu nebo doklad sloužící jako faktura, který byl vystaven osobou povinnou k dani využívající zvláštní režim nebo popřípadě jejím zprostředkovatelem a ve kterém je jasně uvedena odvedená daň a identifikační číslo pro DPH přidělené podle článku 369q.“
- 9) V čl. 220 odst. 1 se bod 2 nahrazuje tímto:
- „2) za dodání zboží uvedená v článku 33 vyjma případů, kdy osoba povinná k dani použije zvláštní režim podle hlavy XII kapitoly 6 oddílu 3;“.
- 9a) V článku 207 se první pododstavec nahrazuje tímto:
- „Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby osoby, které se podle článků 194 až 197 a článků 199 a 204 a čl. 369l odst. 3 považují za osoby povinné odvést daň namísto osoby povinné k dani, která není usazena na jejich území, splnily povinnosti stanovené v tomto oddíle týkající se odvodu daně.“

10) V hlavě XII se název kapitoly 6 nahrazuje tímto:

„Zvláštní režimy pro neusazené osoby povinné k dani, které poskytují služby nebo uskutečňují prodej zboží na dálku osobám nepovinným k dani“.

11) Článek 358 se mění takto:

a) body 1, 2 a 3 se zrušují;

b) vkládá se nový bod 3a, který zní:

„3a) „prodejem zboží na dálku“ prodej zboží, jehož místo dodání upravuje čl. 33 odst. 1, a zboží obsaženého v zásilkách o vlastní hodnotě nepřesahující 150 EUR, jehož místo dodání upravuje čl. 33 odst. 2;“.

12) Nadpis oddílu 2 se nahrazuje tímto:

„Zvláštní režim pro služby poskytnuté osobami povinnými k dani neusazenými ve Společenství“.

13) V článku 358a se doplňuje nový bod 3, který zní:

„3) „členským státem spotřeby“ členský stát, v němž se poskytnutí služeb považuje za uskutečněné v souladu s hlavou V kapitolou 3;“.

14) Článek 359 se nahrazuje tímto:

„Článek 359

Členské státy povolí použití tohoto zvláštního režimu osobě povinné k dani neusazené ve Společenství poskytující služby osobě nepovinné k dani, která je usazena nebo má bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje, v členském státě. Tento režim se použije na všechny tyto služby poskytnuté ve Společenství.“

15) V článku 363 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) tato osoba mu oznámí, že již služby, na které se vztahuje tento zvláštní režim, neposkytuje;“.

16) Články 364 a 365 se nahrazují tímto:

„Článek 364

Osoba povinná k dani neusazená ve Společenství, která využívá tohoto zvláštního režimu, podává elektronickými prostředky členskému státu identifikace přiznání k dani za každé kalendářní čtvrtletí, a to i v případě, že služby, na něž se vztahuje tento zvláštní režim, nebyly poskytnuty. Přiznání k dani se podává do třiceti dnů po konci zdaňovacího období, za které se přiznání k dani podává.

Článek 365

Přiznání k dani obsahuje identifikační číslo pro DPH a pro každý členský stát spotřeby, kde je daň splatná, celkovou hodnotu, bez DPH, služeb, na něž se tento zvláštní režim vztahuje, poskytnutých ve zdaňovacím období a celkovou výši příslušné DPH rozdělenou podle jednotlivých sazeb. V přiznání k dani se rovněž uvedou příslušné sazby DPH a celková splatná daň.

Pokud je v přiznání k dani po jeho podání nutné provést jakékoli změny, uvedou se tyto změny v některém z následných přiznání nejpozději do tří let ode dne, kdy mělo být podáno původní přiznání v souladu s článkem 364. V uvedeném následném přiznání se označí příslušný členský stát spotřeby, zdaňovací období a výše daně, u nichž je potřeba provést jakékoli změny.“

17) Článek 368 se nahrazuje tímto:

„Článek 368

Osoba povinná k dani neusazená ve Společenství, která využívá tohoto zvláštního režimu, si daň nesmí odpočíst podle článku 168. Bez ohledu na čl. 1 bod 1 směrnice 86/560/EHS se této osobě povinné k dani daň vrací podle uvedené směrnice. Ustanovení čl. 2 odst. 2 a 3 a čl. 4 odst. 2 směrnice 86/560/EHS se nepoužijí na vrácení daně v souvislosti se službami, na něž se vztahuje tento zvláštní režim.

Pokud má osoba povinná k dani, která využívá tohoto zvláštního režimu, povinnost registrace v členském státě pro činnosti, na něž se nevztahuje tento zvláštní režim, odpočte si tato osoba v přiznání k dani, jež má podat podle článku 250, daň vzniklou v daném členském státě v souvislosti se zdanitelnými činnostmi, na něž se vztahuje tento zvláštní režim.“

18) V hlavě XII kapitole 6 se název oddílu 3 se nahrazuje tímto:

„Zvláštní režim pro prodej zboží na dálku uvnitř Společenství a pro služby poskytnuté osobou povinnou k dani usazenou ve Společenství, avšak nikoli v členském státě spotřeby“.

19) Článek 369a se mění takto:

a) vkládá se nový bod 1a, který zní:

„1a) „prodejem zboží na dálku uvnitř Společenství“ prodej zboží, které bylo odesláno nebo přepraveno dodavatelem nebo na jeho účet z jiného členského státu než členského státu ukončení odeslání nebo přepravy zboží nebo do jehož přepravy či odeslání dodavatel zasahuje nepřímo, jehož místo dodání upravuje čl. 33 odst. 1;“

b) doplňuje se nový bod 3, který zní:

„3) „členským státem spotřeby“ členský stát, v němž se poskytnutí služby považuje za uskutečněné v souladu s hlavou V kapitolou 3, nebo v případě prodeje na dálku uvnitř Společenství členský stát ukončení odeslání nebo přepravy zboží pořizovateli.“

20) Články 369b a 369c se nahrazují tímto:

„Článek 369b

Členské státy povolí použití tohoto zvláštního režimu osobě povinné k dani uskutečňující prodej zboží na dálku uvnitř Společenství a osobě povinné k dani neusazené v členském státě spotřeby poskytující služby osobě nepovinné k dani. Tento režim se použije na všechno takovéto zboží dodané nebo všechny takovéto služby poskytnuté ve Společenství.

Článek 369c

Osoba povinná k dani oznámí členskému státu identifikace zahájení a ukončení zdanitelných činností, na něž se vztahuje tento zvláštní režim, nebo takové jejich změny, které způsobí, že přestane splňovat podmínky pro použití tohoto zvláštního režimu. Toto oznámení se podává elektronicky.“

21) Článek 369e se mění takto:

a) návětí se nahrazuje tímto:

„Členský stát identifikace vyloučí osobu povinnou k dani z tohoto zvláštního režimu v těchto případech:“

b) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) tato osoba oznámí, že již neuskutečňuje prodej zboží na dálku uvnitř Společenství a neposkytuje služby, na něž se vztahuje tento zvláštní režim;“

22) Články 369f a 369g se nahrazují tímto:

„Článek 369f

Osoba povinná k dani používající tento zvláštní režim podává elektronickými prostředky členskému státu identifikace přiznání k dani za každé kalendářní čtvrtletí, a to i v případě, že se prodej zboží na dálku uvnitř Společenství neuskutečnil nebo služby, na něž se vztahuje tento režim, nebyly poskytnuty. Přiznání k dani se podává do třiceti dnů po konci zdaňovacího období, za které se přiznání k dani podává.

Článek 369g

1. Přiznání k dani obsahuje identifikační číslo pro DPH podle článku 369d a pro každý členský stát spotřeby, kde je daň splatná, celkovou hodnotu, bez DPH, prodeje zboží na dálku uvnitř Společenství a poskytnutí služeb, na něž se tento zvláštní režim vztahuje, uskutečněných ve zdaňovacím období a celkovou výši příslušné DPH rozdělenou podle jednotlivých sazeb. V přiznání k dani se rovněž uvedou příslušné sazby DPH a celková splatná daň. V přiznání k dani se též uvedou změny vztahující se k předchozím zdaňovacím obdobím, jak je stanoveno v odstavci 4 tohoto článku.
2. Je-li v případě prodeje zboží na dálku uvnitř Společenství, na něž se vztahuje tento zvláštní režim, zboží odesláno nebo přepraveno z jiného členského státu než členského státu identifikace, přiznání k dani obsahuje také celkovou hodnotu takového prodeje pro každý členský stát, odkud je zboží odesláno nebo přepraveno, spolu s osobním identifikačním číslem pro DPH nebo daňovým registračním číslem přiděleným každým takovým členským státem. V přiznání k dani se tyto informace uvedou pro každý jiný členský stát než členský stát identifikace a v členění podle členských států spotřeby.

3. Má-li osoba povinná k dani poskytující služby, na které se vztahuje tento zvláštní režim, jednu nebo více stálých provozoven, z nichž dané služby poskytuje, jinde než v členském státě identifikace, obsahuje přiznání k dani také celkovou hodnotu takto poskytnutých služeb pro každý členský stát, v němž má daná osoba povinná k dani provozovnu, spolu s osobním identifikačním číslem pro DPH nebo daňovým registračním číslem dané provozovny, a v členění podle členských států spotřeby.
4. Pokud je v přiznání k dani po jeho podání nutné provést jakékoli změny, uvedou se tyto změny v některém z následných přiznání nejpozději do tří let ode dne, kdy mělo být podáno původní přiznání v souladu s článkem 369f. V uvedeném následném přiznání se označí příslušný členský stát spotřeby, zdaňovací období a výše daně, u nichž je potřeba provést jakékoli změny.“

23) V čl. 369h odst. 1 druhém pododstavci se druhá věta nahrazuje tímto:

„Pokud byly při dodání zboží nebo poskytnutí služby použity jiné měny, použije osoba povinná k dani využívající tohoto zvláštního režimu pro vyplnění přiznání k dani směnný kurz platný poslední den zdaňovacího období.“

24) V článku 369i se první odstavec nahrazuje tímto:

„Osoba povinná k dani, která využívá tohoto zvláštního režimu, odvede daň s odkazem na příslušné přiznání k dani nejpozději do uplynutí lhůty pro podání přiznání k dani.“

25) Článek 369j se nahrazuje tímto:

„Článek 369j

Osoba povinná k dani, která využívá tohoto zvláštního režimu, si nesmí odpočíst podle článku 168 této směrnice daň vzniklou v členském státě spotřeby u zdanitelných činností, na něž se vztahuje tento režim. Bez ohledu na čl. 2 bod 1 a článek 3 směrnice 2008/9/ES se této osobě povinné k dani daň vrací podle uvedené směrnice.

Pokud má osoba povinná k dani, která využívá tohoto zvláštního režimu, povinnost registrace v členském státě pro činnosti, na něž se nevztahuje tento zvláštní režim, odpočte si tato osoba v přiznání k dani, jež má podat podle článku 250, daň vzniklou v daném členském státě v souvislosti se zdanitelnými činnostmi, na něž se vztahuje tento zvláštní režim.“

26) V článku 369k se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Osoba povinná k dani, která využívá tohoto zvláštního režimu, vede záznamy o plněních, na něž se vztahuje tento zvláštní režim. Tyto záznamy musí být dostatečně podrobné k tomu, aby správci daně členského státu spotřeby umožnily ověřit, zda je přiznání k dani správné.“

27) V hlavě XII kapitole 6 se doplňuje nový oddíl 4, který zní:

„Oddíl 4

Zvláštní režim pro prodej na dálku u zboží dovezeného ze třetích zemí nebo třetích území

Článek 369l

Pro účely tohoto oddílu, a aniž jsou dotčeny jiné předpisy Společenství, se rozumí:

- 1) „prodejem na dálku u zboží dovezeného z třetích území nebo třetích zemí“ prodej zboží obsaženého v zásilkách o vlastní hodnotě nepřesahující 150 EUR, jehož místo dodání upravuje čl. 33 odst. 2;
- 2) „osobou povinnou k dani neusazenou ve Společenství“ osoba povinná k dani, která nemá sídlo ekonomické činnosti ani stálou provozovnu na území Společenství;
- 3) „zprostředkovatelem“ osoba usazená ve Společenství, kterou osoba povinná k dani uskutečňující prodej na dálku u zboží dovezeného z třetích území nebo třetích zemí určí jako osobu povinnou odvést daň a odpovídající za splnění povinností stanovených v tomto zvláštním režimu jménem a na účet osoby povinné k dani;
- 4) „členským státem identifikace“:
 - a) není-li osoba povinná k dani usazená ve Společenství, členský stát, v němž se tato osoba rozhodne registrovat;
 - b) má-li osoba povinná k dani sídlo ekonomické činnosti mimo Společenství, ale má v něm jednu nebo více stálých provozoven, členský stát, v němž se nachází stálá provozovna a v němž osoba povinná k dani oznámí, že hodlá použít tento zvláštní režim;
 - c) má-li osoba povinná k dani sídlo ekonomické činnosti v členském státě, tento členský stát;
 - d) má-li zprostředkovatel sídlo ekonomické činnosti v členském státě, tento členský stát;
 - e) má-li zprostředkovatel sídlo ekonomické činnosti mimo Společenství, ale má v něm jednu nebo více stálých provozoven, členský stát, v němž se nachází stálá provozovna a v němž zprostředkovatel oznámí, že hodlá použít tento zvláštní režim;

- 5) „členským státem spotřeby“ členský stát ukončení odeslání nebo přepravy zboží pořizovateli.

Článek 369m

1. Členské státy povolí využívat tento zvláštní režim těmto osobám povinným k dani uskutečňujícím prodej na dálku u zboží dovezeného z třetích území nebo třetích zemí:
 - a) osobám povinným k dani usazeným ve Společenství, které uskutečňují prodej na dálku u zboží dovezeného z třetích území nebo třetích zemí;
 - b) osobám povinným k dani usazeným nebo neusazeným ve Společenství, které uskutečňují prodej na dálku u zboží dovezeného z třetích území nebo třetích zemí a které jsou zastoupeny zprostředkovatelem usazeným ve Společenství;
 - c) osobám povinným k dani usazeným ve třetí zemi, s níž Unie uzavřela dohodu o vzájemné pomoci s podobnou oblastí působnosti jako směrnice Rady 2008/55/ES* a nařízení (EU) č. 904/2010, které uskutečňují prodej zboží na dálku z této třetí země;
 - d) osoba povinná k dani nemůže současně jmenovat více než jednoho zprostředkovatele.
- [2. Odchylně od prvního pododstavce jsou osoby povinné k dani, které jsou považovány za dodavatele podle článku 14a, povinny používat tento zvláštní režim.]
3. Komise přijme prováděcí akt, kterým se stanoví seznam třetích zemí podle odst. 1 písm. c) tohoto článku. Tento prováděcí akt se přijme přezkumným postupem podle článku 5 nařízení (EU) č. 182/2011 a výborem pro tento účel je výbor zřízený článkem 58 nařízení (EU) č. 904/2010.

* Směrnice Rady 2008/55/ES ze dne 26. května 2008 o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z některých dávek, cel, daní a jiných opatření (Úř. věst. L 150, 10.6.2008, s. 28).

Článek 369n

Při prodeji na dálku u zboží dovezeného z třetích území nebo třetích zemí, u něhož se přiznává daň podle tohoto zvláštního režimu, je zdanitelné plnění uskutečněno a daňová povinnost vzniká v okamžiku dodání zboží. Zboží se považuje za dodané v okamžiku přijetí platby za zboží.

Článek 369o

Osoba povinná k dani využívající tohoto zvláštního režimu nebo zprostředkovatel jednající na její účet oznámí členskému státu identifikace zahájení a ukončení činnosti, kterou vykonává podle tohoto zvláštního režimu, nebo takové její změny, které způsobí, že přestane splňovat podmínky pro použití tohoto zvláštního režimu. Toto oznámení se podává elektronicky.

Článek 369p

1. Informace předložené osobou povinnou k dani, která nepoužívá zprostředkovatele, členskému státu identifikace předtím, než začne používat tento zvláštní režim, musí obsahovat tyto identifikační údaje:
 - a) plné jméno;
 - b) poštovní adresu;
 - c) elektronickou adresu a internetové stránky;
 - d) identifikační číslo pro DPH nebo vnitrostátní daňové číslo.

2. Informace předložené zprostředkovatelem členskému státu identifikace předtím, než začne používat tento zvláštní režim na účet jedné nebo několika osob povinných k dani, musí obsahovat tyto identifikační údaje:
 - a) plné jméno;
 - b) poštovní adresu;

- c) elektronickou adresu a internetové stránky;
 - d) identifikační číslo pro DPH;
 - e) seznam osob povinných k dani, jež zastupuje, spolu s jejich poštovní adresou, elektronickou adresou a internetovými stránkami, identifikačním číslem pro DPH nebo vnitrostátním daňovým číslem.
3. Osoby povinné k dani využívající tohoto zvláštního režimu nebo případně jejich zprostředkovatel oznámí členskému státu identifikace jakékoli změny poskytnutých informací.

Článek 369q

1. Členský stát identifikace přidělí osobě povinné k dani využívající tohoto zvláštního režimu osobní identifikační číslo pro DPH a sdělí jí ho elektronickými prostředky.
2. Členský stát identifikace přidělí zprostředkovateli jednajícímu na účet osoby povinné k dani, jež využívá tohoto zvláštního režimu, osobní identifikační číslo pro DPH a sdělí mu jej elektronickými prostředky. Pokud zprostředkovatel jedná na účet více než jedné osoby povinné k dani, použije se toto identifikační číslo pro všechny jeho činnosti týkající se všech takových osob povinných k dani podle tohoto režimu.
3. Identifikační číslo pro DPH přidělené podle odstavců 1 a 2 se používá pouze pro účely tohoto zvláštního režimu.

Článek 369r

1. Členský stát identifikace vyloučí osobu povinnou k dani z identifikačního registru v těchto případech:
 - a) tato osoba mu oznámí, že již neuskutečňuje prodej na dálku u zboží dovezeného z třetích území nebo třetích zemí;

- b) pokud lze jinak mít za to, že činnosti prodeje na dálku u zboží dovezeného z třetích území nebo třetích zemí skončily;
- c) pokud tato osoba přestane splňovat nezbytné podmínky pro použití tohoto zvláštního režimu;
- d) pokud tato osoba soustavně porušuje pravidla tohoto zvláštního režimu.

2. Členský stát identifikace vymaže zprostředkovatele z identifikačního registru v těchto případech:

- a) pokud zprostředkovatel po dobu dvou po sobě jdoucích kalendářních čtvrtletí nejednal jako zprostředkovatel na účet osoby povinné k dani používající tento zvláštní režim;
- b) pokud zprostředkovatel přestane splňovat ostatní nezbytné podmínky pro činnost zprostředkovatele;
- c) pokud zprostředkovatel soustavně porušuje pravidla tohoto zvláštního režimu.

Článek 369s

Osoba povinná k dani používající tento zvláštní režim nebo její zprostředkovatel podávají elektronickými prostředky členskému státu identifikace přiznání k dani za každé kalendářní čtvrtletí, a to i v případě, že se prodej na dálku u zboží dovezeného z třetích území nebo třetích zemí neuskutečnil. Přiznání k dani se podává do třiceti dnů po konci zdaňovacího období, za které se přiznání k dani podává.

Pokud bylo podáno přiznání k dani v souladu s prvním odstavcem, členský stát neukládá pro účely DPH žádné další povinnosti ani nestanoví jiné formality při dovozu.

Článek 369t

1. Přiznání k dani obsahuje identifikační číslo pro DPH podle článku 369q a pro každý členský stát spotřeby, kde je daň splatná, celkovou hodnotu, bez DPH, prodeje na dálku u zboží dovezeného z třetích území nebo třetích zemí, u něhož vzniká daňová povinnost v daném zdaňovacím období, a celkovou výši příslušné DPH rozdělenou podle jednotlivých sazeb. V přiznání k dani se rovněž uvedou příslušné sazby DPH a celková splatná daň.

2. Pokud je v přiznání k dani po jeho podání nutné provést jakékoli změny, uvedou se tyto změny v některém z následných přiznání nejpozději do tří let ode dne, kdy mělo být podáno původní přiznání v souladu s článkem 369s. V uvedeném následném přiznání se označí příslušný členský stát spotřeby, zdaňovací období a výše daně, u nichž je potřeba provést jakékoli změny.
3. Zprostředkovatel určený více než jednou osobou povinnou k dani, která používá tento zvláštní režim, nemusí v přiznání k dani specifikovat dodání uskutečněná každou z osob povinných k dani, za které je povinen odvést daň.

Článek 369u

1. Údaje v přiznání k dani se vyjadřují v eurech.

Členské státy, které nepřijaly euro, mohou požadovat, aby údaje v přiznání k dani byly vyjádřeny v jejich národní měně. Pokud byly při dodání zboží použity jiné měny, použije osoba povinná k dani využívající tohoto zvláštního režimu nebo její zprostředkovatel pro vyplnění přiznání k dani směnný kurz platný poslední den zdaňovacího období.

2. Přepočítání se provede podle směnných kurzů zveřejněných Evropskou centrální bankou pro uvedený den, nebo pokud není v uvedený den kurz zveřejněn, podle kurzu zveřejněného pro nejbližší následující den.

Článek 369v

Osoba povinná k dani, která využívá tohoto zvláštního režimu, nebo její zprostředkovatel odvedou daň s odkazem na příslušné přiznání k dani nejpozději do uplynutí lhůty pro podání přiznání k dani.

Odvod se provádí na bankovní účet vedený v eurech, který určí členský stát identifikace. Členské státy, které nepřijaly euro, mohou požadovat, aby byl odvod proveden na bankovní účet vedený v jejich vlastní měně.

Článek 369w

Osoba povinná k dani, která využívá tohoto zvláštního režimu, si nesmí odpočíst podle článku 168 této směrnice daň vzniklou v členských státech spotřeby u zdanitelných činností, na něž se vztahuje tento režim. Bez ohledu na čl. 1 bod 1 směrnice 86/560/EHS a čl. 2 bod 1 a článek 3 směrnice 2008/9/ES se této osobě povinné k dani daň vrací podle uvedených směrnic. Ustanovení čl. 2 odst. 2 a 3 a čl. 4 odst. 2 směrnice 86/560/EHS se nepoužijí na vrácení daně v souvislosti se zbožím, na něž se vztahuje tento zvláštní režim.

Pokud má osoba povinná k dani, která využívá tohoto zvláštního režimu, povinnost registrace v členském státě pro činnosti, na něž se nevztahuje tento zvláštní režim, odpočte si tato osoba v přiznání k dani, jež má podat podle článku 250, daň vzniklou v daném členském státě v souvislosti se zdanitelnými činnostmi, na něž se vztahuje tento zvláštní režim.

Článek 369x

1. Osoba povinná k dani, která využívá tohoto zvláštního režimu, vede záznamy o plněních, na něž se vztahuje tento zvláštní režim. Zprostředkovatel vede záznamy za každou z osob povinných k dani, jež zastupuje. Tyto záznamy musí být dostatečně podrobné k tomu, aby správci daně členského státu spotřeby umožnily ověřit, zda je přiznání k dani správné.
2. Záznamy uvedené v odstavci 1 musí být na žádost zpřístupněny členskému státu spotřeby a členskému státu identifikace v elektronické formě.

Záznamy se uchovávají po dobu deseti let od 31. prosince roku, ve kterém bylo plnění uskutečněno.“

28) V hlavě XII se doplňuje nová kapitola 7, která zní:

„KAPITOLA 7

Zvláštní režim pro přiznání a odvod DPH při dovozu

Článek 369y

Pokud pro dovoz zboží obsaženého v zásilkách o vlastní hodnotě nepřesahující 150 EUR není použit zvláštní režim podle kapitoly 6 oddílu 4, povolí členský stát dovozu osobě, která zboží předkládá k celnímu řízení na účet osoby, jíž je zboží určeno na území Společenství, využít zvláštního režim pro přiznání a odvod DPH při dovozu zboží, jehož odeslání nebo přeprava je v tomto členském státě ukončena.

Článek 369z

1. Pro účely tohoto zvláštního režimu platí toto:
 - a) osobou povinnou odvést daň je osoba, jíž je zboží určeno;
 - b) za výběr daně od osoby, jíž je zboží určeno, a za odvod této daně odpovídá osoba, která zboží předkládá k celnímu řízení na území Společenství.
2. Členské státy zajistí, aby osoba, která předkládá zboží k celnímu řízení na území Společenství, přijala přiměřená opatření k zajištění toho, že osoba, jíž je zboží určeno, odvede daň správně.

Článek 369za

Odchylně od čl. 94 odst. 2 lze při použití tohoto zvláštního režimu uplatnit základní sazbu DPH platnou v členském státě dovozu.

Článek 369zb

1. Členské státy umožní, aby se daň vybraná podle tohoto zvláštního režimu uváděla elektronicky v měsíčním prohlášení. V prohlášení se uvádí celková DPH vybraná v příslušném kalendářním měsíci.
2. Členské státy vyžadují, aby DPH uvedená v odstavci 1 byla splatná do konce měsíce následujícího po dovozu.
3. Osoby používající tento zvláštní režim vedou záznamy o plněních, na něž se vztahuje tento zvláštní režim, po dobu, kterou určí členský stát dovozu. Tyto záznamy musí být dostatečně podrobné k tomu, aby správci daně členského státu dovozu umožnily ověřit, zda je přiznaná daň správná, a musí být na žádost zpřístupněny členskému státu dovozu v elektronické podobě.

Článek 369zc

1. Směnná hodnota eura v národní měně, ke které se přihlíží pro účely částek uvedených v čl. 358 odst. 3a, 369l odst. 1 a článku 369y směrnice 2006/112/ES, se stanoví jednou ročně v souladu se směrnicí 2009/132/ES. Použijí se sazby platné v první pracovní den měsíce října s účinkem od 1. ledna následujícího roku.
2. Členské státy mohou zaokrouhlit částky v národní měně získané přepočtem částek v eurech.
3. Členské státy mohou ponechat výši osvobození od daně beze změny i po roční úpravě podle odstavce 1, jestliže přepočtené částky osvobození od daně vyjádřené v eurech vede před zaokrouhlením podle odstavce 2 ke změně částky osvobození od daně vyjádřené v národní měně nižší než 5 % nebo k jejímu snížení.

Článek 3

Změna směrnice 2009/132/ES

Hlava IV směrnice 2009/132/ES se s účinkem od 1. ledna 2021 zrušuje.

Článek 4

1. Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s článkem 1 této směrnice nejpozději do 31. prosince 2017. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.

Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s články 2 a 3 této směrnice nejpozději do 31. prosince 2020. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.

Předpisy nezbytné pro dosažení souladu s článkem 1 této směrnice budou používat od 1. ledna 2018.

Předpisy nezbytné pro dosažení souladu s články 2 a 3 této směrnice budou používat od 1. ledna 2021.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 5

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 6

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne

Za Radu

předseda nebo předsedkyně

Návrh

PROVÁDĚCÍHO NAŘÍZENÍ RADY,

kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 282/2011, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty⁹, a zejména na článek 397 této směrnice,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 282/2011¹⁰ stanoví podrobná ustanovení týkající se domněnky o místě příjemce za účelem určení místa poskytnutí telekomunikačních služeb, služeb rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronicky poskytovaných služeb osobám nepovinným k dani.
- (2) Z hodnocení požadavků na uplatňování uvedených domněnek vyplynulo, že pro osoby povinné k dani usazené v členském státě, které poskytují takové služby osobám nepovinným k dani v jiných členských státech, je velmi obtížné za určitých okolností získat dva důkazy o místě usazení jejich příjemců nebo o jejich bydlišti nebo místě, kde se obvykle zdržují, které si neprotiřečí.

⁹ Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1.

¹⁰ Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 282/2011 ze dne 15. března 2011, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 77, 23.3.2011, s. 1).

- (3) Tato zátěž je obtížná především pro malé a střední podniky. Požadavek na jeden důkaz by měl zjednodušit povinnosti takovýchto podniků, které poskytují uvnitř Společenství příjemcům v jiných členských státech služby, jejichž hodnota nepřekračuje jistou prahovou hodnotu.
- (4) Zjednodušení požadavku na prokazování místa příjemce doplňuje změny zavedené článkem 1 směrnice Rady [...] /EU¹¹, pokud jde o zvláštní režimy podle hlavy XII kapitoly 6 směrnice 2006/112/ES, a mělo by se tudíž použít od stejného data.
- (5) Prováděcí nařízení (EU) č. 282/2011 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

V článku 24b prováděcího nařízení (EU) č. 282/2011 se doplňují druhý a třetí pododstavec, které znějí:

„V případě poskytování služeb spadajících pod první pododstavec písm. d), pokud celková hodnota těchto plnění, bez DPH, jež osoba povinná k dani poskytla ze svého sídla ekonomické činnosti nebo stále provozovny nacházejících se v členském státě, nepřesahuje v běžném a v předchozím kalendářním roce částku 100 000 EUR nebo její ekvivalent v národní měně, uplatní se domněnka, že příjemce služby je usazen, má bydliště nebo se obvykle zdržuje v místě, které jako takové určí poskytovatel služby na základě jednoho důkazu poskytnutého jinou osobou zapojenou do poskytnutí služby, než je poskytovatel nebo příjemce, podle čl. 24f písm. a) až e).

Pokud je během kalendářního roku dosažena prahová hodnota uvedená v druhém pododstavci, uvedený pododstavec se nepoužije od daného okamžiku až do doby, dokud nebudou podmínky v něm stanovené opět splněny.

¹¹ Směrnice Rady [...] /EU ze dne [...], kterou se mění směrnice 2006/112/ES a směrnice 2009/132/ES, pokud jde o určité povinnosti v oblasti daně z přidané hodnoty při poskytování služeb a prodeji zboží na dálku.

Odpovídající hodnota uvedené částky v národní měně se vypočte s použitím směnného kurzu zveřejněného Evropskou centrální bankou v den přijetí tohoto nařízení.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2018.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

Za Radu

předseda nebo předsedkyně
